



DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.348/2022/7.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2022. szeptember 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A jelentős értékre fegyveresen elkövetett rablás büntette miatt ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2022. március 9. napján kihirdetett 17.B.151/2021/41. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

vádlt személyazonosító igazolványának száma:

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Ítéltábla felülbírálta a Debreceni Törvényszék 17.B.151/2021/41. számú ítéletét, mellyel a vádlottat rablás büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont] miatt, mint felbújtót 6 év szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította és megállapította, hogy legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Egyidejűleg elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 3.B.10.286/2018/10. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását. Ezen túlmenően rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelről, a sértett magánfél polgári jogi igényéről, valamint a felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, téves jogi minősítés és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést, míg az ügyészség tudomásul vette azt.

[3] A vádlott védője fellebbezését a következőkkel indokolta:

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felvett bizonyítás alapján túlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott személyiségével kapcsolatban nyilatkozatot tevő tanúk vallomásainak és ezen indirekt bizonyítékokból igyekezett jogkövetkeztetést levonni a vádlott cselekvőségére a bűncselekmény minősítése kapcsán. Ezzel szemben nem tulajdonított kellő jelentőséget a vádlott azon következtetésének, melynek lényege abban foglalható össze, hogy az eljárás során soha nem vitatta azt, hogy bűncselekmény elkövetésében működött közre, hiszen előzetesen megállapodott a..... nevű társával abban, hogysértettet

nem létező illegális jövedéki termék megvásárlása kapcsán megtévesztik, tévedésbe ejtik és így szerzik meg a sértett pénzét. Az előzetes megállapodás azonban erőszak alkalmazására nem terjedt ki. Az ügy specialitása pontosan az a tény, hogy a sértettől a pénzt erőszak alkalmazásával megszerző elkövető elmenekült és azóta sem került a hatóság látókörébe. Ezért van annak jelentősége, hogy felbújtó szándéka mire terjedt ki, és az mennyire volt összhangban a később megvalósult eseménnyel. E körben fontos a sértett azon nyilatkozata, mely szerint a vádlott őt már korábban is „le akarta húzni”.

[4] Valójában a vádlott részéről ennyi történt. Az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított a leplezett eszközök útján beszerezett hangfelvételnek, mely szerint a „lősz egy fülest neki” mondattöredék a rablásra irányuló szándék bizonyításához nem elegendő. Az elsőfokú eljárás során, a vádlott személyiségére felvett vallomásokból is az a kép rajzolódik ki, hogy a vádlottat nagyotmondónak, hazudozónak, manipulatív embernek tartották. kifejezetten akként is nyilatkozott, hogy a vádlott nem mondott mindig igazat, „el kellett osztani négyel-öttel, amit mond”.

[5] Ilyen körülmények között a vádlott terhére kizárólag a csalás állapítható meg és az elsőfokú bíróság egyáltalán nem foglalkozott a védelem úgynevezett minőségi túllépés kapcsán előadott okfejtésével, mely szerint a tettes, ha a részes tudtán kívül más bűncselekményt valósít meg, ez a részes terhére nem róható, cselekvőségük minősítése eltérhet egymástól. Erre figyelemmel a vádlott magatartását a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő csalás büntettként kérte minősíteni, mely alapján indokolt az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés jelentős enyhítése. Tekintettel arra, hogy a vádlott anyagilag is teljeskörűen helytállt magatartása következményeiért, ezért az úgynevezett kétszeres enyhítés lehetőségének alkalmazásával kérte a büntetés mértékét meghatározni.

[6] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.167/2021/8. számú átiratában a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. A törvényszék az eljárása során perrendi szabályt nem sértett, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a tényállást megalapozottan rögzítette. A tényállásból okszerűen vont következtetést bűnösségére és cselekményének jogi minősítése, valamint az elkövetői alakzat megállapítása is megfelel az anyagi jogi szabályoknak. A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankcióknak a tett arányához igazítása, mely követelménynek a törvényszék eleget tett. Törvényesek az ítélet egyéb rendelkezései is, ezért az elsőfokú ítélet nyilvános ülésen történő elbírálása mellett annak helybenhagyását indítványozta.

[7] A Debreceni Ítéltábla a védelmi fellebbezés folytán az elsőfokú bíróság ítéletét, illetve az azt megelőző eljárást az ügyészi indítványnak megfelelően a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 599. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

[8] A nyilvános ülésen vádlott védője a fentebb ismertetett fellebbezését és annak indokát fenntartotta, illetve kifejtette azt is, hogy a bűncselekmény minősítésének helybenhagyása esetén is megfontolandó a kiszabott büntetés enyhítése.

[9] A vádlott az utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki csalás büntettként elkövetése miatt.

[10] A védelmi fellebbezés irányára tekintettel a felülbírálat teljeskörű volt a Be. 590. § (1) bekezdése szerint. Ez a Be. 590. § (2) bekezdése alapján azt jelentette, hogy a felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának vizsgálatára, a bizonyítás törvényességére, a tényállás megalapozottságának vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés és a minősítés helyességére, a kiszabott büntetés és az ítélet egyéb

rendelkezéseinek ellenőrzésére is. Emellett az ítéltábla vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása megfelel-e a törvény előírásainak.

[11] Az eljárási szabályok felülvizsgálata körében azt állapította meg az ítéltábla, hogy sem abszolút, sem pedig relatív eljárási szabálysértés nem történt, így a hatályon kívül helyezés lehetősége fel sem merült, de a törvényszék eljárása során a másodfokú eljárásban javítható eljárási szabálysértés sem történt.

[12] A védelmi fellebbezés a tényállás vitatásán keresztül támadta az elsőfokú bíróság által alkalmazott minősítést, mely fellebbezést az ítéltábla nem talált alaposnak.

[13] A védelem nem vitatta vádlott felbújtói magatartását, azonban álláspontja szerint ez nem egy erőszakos, vagyon elleni bűncselekményre, hanem egy tévedésbe ejtő, a sértettet megtévesztő cselekvőségre, azaz a csalás büntettére irányult. Az pedig, hogy a cselekményben közreműködő, szökésben lévő elkövetőtárs túllépte a vádlottal történő megállapodás keretét, nem róható jelen eljárás vádlottjának terhére.

[14] Az ítéltábla ebben a körben vizsgálta a törvényszék által megállapított tényállás megalapozottságát, melynek eredményeként a védelmi fellebbezéstől eltérően épp azt állapította meg, hogy a tényállás döntően megalapozott. Ugyanakkor az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított jogkörében eljárva a történeti tényállás [13] pontját annyiban egészíti ki, hogy

- A vádlott a helyszínre hívott mentők és rendőrök szirénázásán túl hallotta a által leadott lövések eldördülését is és ezután hagyta el a helyszínt.

[15] Az ekként kiegészített tényállás a Be. 593. § (3) bekezdése alapján minden tekintetben megalapozottá vált, így az ítéltábla ezen tényállás alapján bírálta felül az ítéletet.

[16] A fenti tényállás kiegészítés bizonyítékbeli alapját a vádlott vallomása szolgáltatta, aki maga nyilatkozott arról, hogy hallotta a lövéseket. Ez a lehallgatás anyagából egyértelműen megállapítható. Fenti tény rögzítésének abból a szempontból van jelentősége, hogy a bűncselekmény elkövetésének helyszínéhez képest a vádlott milyen távolságra tartózkodott, és a lövések leadása utáni magatartásából is egyértelmű következtetés vonható le a lentebb még részletesebben kifejtettek szerint a rablás megvalósulására.

[17] A Debreceni Törvényszék bizonyítási eljárása törvényes volt, bár némi túlbizonyítottság figyelhető meg az ügyben. Az elsőfokú bíróság igyekezett részletesen feltárni a vádlott baráti kapcsolatait. Ennek során részletesen kihallgatta volt barátnőit is, amelyből a vádlott jellemére próbált következtetést levonni. Ez a bűncselekmény megítélése szempontjából azonban különösebb jelentőséggel nem bírt.

[18] Ezzel szemben a sértetti vallomásból, a vádlotti vallomásból, a lehallgatás anyagából és az egyéb okirati bizonyítékból a váddal egyező büntetőjogi felelősséget megalapozó tényállás minden kétséget kizáróan megállapítható volt. A vádlott jellemrajzának részletezésétől eltekintve mi cáfolta a csalás elkövetésére vonatkozó védekezést? Elsősorban a vádlott vallomása maga. Már az első kihallgatása alkalmával beszélt arról, hogy tudott afegyveréről és már akkor felkészültek arra, hogy mi a teendő abban az esetben, ha valami probléma adódna a sértett pénzének megszerzése során. E nyilatkozatát maga a vádlott pontosította a bírósági tárgyaláson, amikor arról nyilatkozott, hogy: „ha összeverekednek, akkor úgy tudtam volna segíteni a szökésben, hogy én is oda tudtam volna menni és akkor tudok segíteni, mondjuk adok neki egy fülest”. A vádlottnak ezen vallomását a jogszerűen beszerzett lehallgatás anyaga is minden tekintetben alátámasztotta és ezen nyilatkozatokból nem a csalás büntettére, hanem a rablás büntettének megvalósulására vonható le alappal következtetés. Emiatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást helyesnek fogadta el, ezért az ennek megváltoztatására irányuló fellebbezés nem foghatott helyt.

[19] A Debreceni Törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményének jogi minősítése is megfelel az anyagi jognak.

[20] A minősítés körében kizárólag az elsőfokú ítélet indokolása a helyesbítendő, hiszen az ítélet [74] bekezdésében vádlott bűnsegédi felelősségéről ír, holott a tényállásból helyesen a felbújtói magatartásra vonható le következtetés. A Debreceni Törvényszék ítéletének rendelkező részében vádlottat a rablás büntetében, mint felbújtót mondta ki bűnösnek – helyesen.

[21] Az enyhítésre irányuló fellebbezés sem alapos.

[22] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásának kereteit helyesen jelölte meg. A vádlott által megvalósított bűncselekmény a Btk. 365. § (4) bekezdése alapján 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel sújtható, melynek a középértéke 10 év szabadságvesztés.

[23] Ehhez képest a szabadságvesztés 6 év tartamban történő meghatározása túlzottan súlyosnak, még az utólag történt kár megtérítése ellenére sem tekinthető, hiszen még erre figyelemmel is igen messze áll a törvényi középértéktől. Ha figyelembe vesszük a vádlott magatartásának tényleges társadalomra veszélyességét, nevezetesen azt, hogy a rablás megvalósítása során az emberi élet kioltására alkalmas eszközt használt a társa, aki három célzott lövést adott le a sértettre, mindháromszor el is találva őt, és ennek következtében a sértett egyik sérülése maradandó fogyatékossgal sérült, akkor a vádlott büntetése inkább tekinthető enyhének, melyet a terhes ügyészi fellebbezés hiányában másodfokú eljárás során korrigálni nem lehetett.

[24] Tekintettel arra, hogy a törvényszék ítélete a járulékos kérdésekről is mindenben törvényesen határozott, ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 604. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a 605. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően helybenhagyta.

[25] Figyelemmel arra, hogy a bűnösség kérdésében eltérő döntés másodfokon nem született, ezért az ítéltábla jelen határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2022. szeptember 19.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Toma Attila sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 2022. március 9. napján kihirdetett 17.B.151/2021/41. számú ítélete a másodfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2022. szeptember 19.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke